

32) R. Jensen stiller følgende Forslag:

1) Forslagets § 1 ændres til:

Naar et geistligt Embede bliver ledigt, sættes det ikke paany. Efter Raadensaarets Udløb ophører Ydelsen af den Embedet tillagte Korntiende saavel som Smaarebselstiende efter § 7 i Forordningen af 8de Januar 1810, sammenholdt med Placat af 17de Juni 1812 § 2, og Vederlaget for de i Lov af 19de Februar 1861 om Forandring i Udredelsen af Tiendeafgiften for Jøl, Kalve, Lam, Kib og Biskærme samt Smaarebsel m. v.

2) Forslagets § 2 ændres til:

Bispe- og Præstegaarde, samt de dem tillagte Jorber afhændes, naar Embedet bliver ledigt, ved Auction til Fordeel for Statskassen, i hvilken ogsaa inddrages alle Stiftsmidler, samt Arveskæftindtægter og Refusioner, som hidtil have været tillagte vedkommende Embeder.

3) Forslagets § 3 ændres til:

Præstepenge bortfalde i Sogne, hvor der kun findes een Præst, naar Embedet bliver ledigt. Hvor der findes flere Præster derimod først naar alle de nuværende Præster ere afaaede.

4) Forslagets § 4 ændres til:

Naar et Bispe- eller Provsteembede, eller et Præsteembede i et Sogn, der har flere Præster, bliver ledigt, har Kirke- og Underviisningsministeren at afgjøre, om det maa ansees nødvendigt at lade nogen af de Embedet tidligere paahvilende Forretninger midlertidigt udføre. De i saa Fald fornødne Midler bevilges for Bispe- og Provsteembedernes Vedkommende ved Finantsloven.

5) Forslagets § 5 ændres til:

Naar en fri Menighed af Folketirkens Tro, som tæller mindst 100 myndige Medlemmer, i samme Sogn, har valgt sig en af Kirke- og Underviisningsministeren god-

kjendt Præst, skal der af Statskassen gennem Finantsloven kunne tilstaaes Præsten indtil 300 Rd. aarligt som Bidrag til hans Løn. Dog bortfalder denne Understøttelse, naar Præsten af Kirke- og Underviisningsministeren ansees for at være bleven uskicket til længere at forrette præstelig Virksomhed.

6) Forslagets øvrige Paragrapher bortfalde.

Udvalgets Medlem, Klein, bemærker særligt, at ligesom nogle af de af ham stillede Endringsforslag til det foreliggende Lovforslag for ham ere af den Betydning, at han ikke i noget Tilfælde vilde kunne slutte sig til Lovforslaget uden dem, saaledes er hans Stilling til Sagen i det Hele en anden end den, han i den foregaaende Session maatte ansee det for rigtig at indtage. Dengang var der formeentlig kun Spørgsmaal om, under en fra Regjeringens Side indtagen afventende Holdning, nærmere at formulere den Maade, hvorpaa man tænkte sig et Lovforslag affattet, hvis Hensigt væsentlig kun var at tjene som Materiale for en nærmere Overveelse og Bearbejdelse, og at tilkjendegive de Opfattelser og Ønsker, som fra Folkethingets Side foreløbigen gjordes gjældende, navnlig ligeoverfor Regjeringen. Efter de Udtalelser, som i denne Session ere fremkomne fra Kirke- og Underviisningsministerens Side, og med Hensyn til den almindelige Overveelse og Behandling af de Folketirken og Geistligheden vedrørende Forhold, som det i alt Fald er bebudet at der vil blive gjort Forsøg paa at fremkalde, vilde det efter min Mening hverken være hensigtsmæssigt eller praktisk at føre denne enkelte Sag videre for Diebliffet. Min principale Indstilling gaaer derfor ud paa, at det foreliggende Lovforslag stilles i Berø, og de ovenfor fremsatte enkelte Endringsforslag ere saaledes kun at betragte som subsidiaire.